

[Hanne Budtz.]

vil jeg gerne, hvis ikke det er muligt for den højtærede justitsminister at oplyse det her, og det kan jeg ikke forlange, søge oplyst, hvorledes justitsministeren egentlig vil karakterisere skattesvig af særlig grov karakter. Er det alene beløbenes størrelse, der udgør kriteriet, eller kan det lige så vel være unddragelse af mindre beløb, men, hvor måden, det gøres på, er grov? Og kan overtræderens større eller mindre kendskab til de indviklede lovbestemmelser betyde noget? Jeg forstår på finansministeren, at vi kan imødesee lovændringer, der i hvert fald ikke gør det lettere at være skatteborger og finde ud af skattejungen her i landet.

Jeg har hæftet mig ved, at det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at en del af de hørte myndigheder har udtalt sig imod lovforslaget. De mener ikke, det har nogen præventiv virkning. Det må vi naturligvis også høre nærmere om i udvalget.

Ligesom vi er enige i det synspunkt, at der må ses strengt på skattesvig af grov karakter, er vi tilhængere af, at det samme synspunkt må gøre sig gældende, for så vidt angår indsmugling af særlig grov karakter. Her tales i bemærkningerne om vindingsmotivet som den typiske form. Også her vil jeg gerne have eksempler, om ikke andet så i udvalget, på, hvad den særlig grove karakter er. Er det alene et økonomisk spørgsmål, eller kan det f. eks. også dreje sig om indsmugling af farlig karakter?

Så er der det med forældelsesfristen. Det har hidtil været sådan her i landet, at både mord og manddrab, tyveri og bedrageri er undergivet forældelse, men man har ikke hidtil kunnet undgå straf for skattesvig, det har ikke kunnet forældes. Jeg må uvilkaarlig tænke på den gamle „Skriftemålet“ af Henrik Hertz, „Pater Joseph, lån mig øre“. Man kan tilstå selv de værste forbrydelser, mord og brand og alt muligt andet, og de kan tilgives, men da det ender med, at den skriftende har taget pater Josephs egne kapuner — eller statskassens egne penge, borgernes penge — fordi „nøden drev mig“, som han siger, så svares der:

„Hvad — hos mig du stjal, dit afskum!
Denne synd kan aldrig sones!“

Den har altså ikke hidtil kunnet sones, men det må være finansministeren, der har anbefalet retfærdighedens minister, at der

nu skal kunne blive tale om soning af denne synd i kraft af en forældelsesregel.

Vi er positivt indstillet over for lovforslaget og går positivt til arbejdet i udvalget.

Johan Philipsen: Jeg skal på venstres vegne give tilslutning til formålet med dette forslag og til det ordvalg, ministeren har anvendt i sin fremsættelse, og jeg skal i øvrigt give tilslutning til det, de tidligere ordførere har sagt om formålet med udvidelsen af strafferammerne. For mig er der ingen tvivl om, at den præventive virkning af en højere straf er der, den kan man ikke bestride, og jeg har selvsagt ingen ønsker om at fylde de danske fængsler. En ændring af de straffe, vi tildeler i vort samfund, er utvivlsomt påkrævet. Hr. Tastesen berigede os med et nyt ord, „omkriminalisering“. Jeg ved ikke, hvorvidt det står i den danske ordbog, men hvis hr. Tastesen dermed mener en omvurdering af straffens størrelse, er jeg enig, og jeg vil gerne have sagt, at vi skal skynde os at blive enige om den omvurdering, for selve ordet „afkriminalisering“ fylder i hvert fald mig med den bange anelse, at hvis vi anvender det i en tilstrækkelig lang årrække, er der en lang række mennesker, der ikke ved, hvad man må og ikke må. Derfor beder jeg om, at vi får den fase overstået hurtigst muligt.

Jeg skal give tilslutning til forslaget om en forældelsesfrist på 10 år, og så har jeg i øvrigt et par spørgsmål til justitsministeren.

Justitsministeren har tidligere som ordfører for socialdemokratiet ved et VS-forslag sagt noget, jeg ikke helt forstår. Det står i Folketingstidende 1969-70, sp. 6709, og går, omtrent citeret korrekt, ud på, at vi har en række straffebestemmelser i særlovgivningen, og at overføre dem til straffelovgivningen er en opgave, der ikke kan løses i de første mange år. Det er sagt for halvandet år siden. Så er det vel naturligt, at jeg spørger justitsministeren: hvorfor er hans udtalelse fra sidste år ikke mere gældende? Jeg finder nemlig ikke i det, der er fremsat, nogen egentlig begrundelse for, hvorfor der er kommet den ændring.

Så er der det, fru Hanne Budtz nævnedes om, at en del af de hørte myndigheder har erklæret sig imod forslaget. Vi må for en ordens skyld have at vide i udvalget, hvad disse myndigheder har sagt, og få lejlighed